

Bernal, 1 d'agost de 1978

Sr.
Xavier Benguerel
Barcelona

Estimat amic:

Amb quina alegria vaig rebre el vostre llibre Sempre és dema! La família Rouquier va ser la primera novel·la vostra que vaig llegir, deu fer vint-i-tants anys! Per tal com no la tenia aquí, no havia pogut tornar a rellegir-la mai més, de manera que el record que en servava era difús, vague com un somni molt antic. És per això que mal podria destriar, ara, les diferències que hi pot haver entre aquesta nova versió i l'altra. I és per això també que m'ha semblat talment que la llegia per primer cop, per bé que en el decurs de la lectura s'anaven desvetllant en el fons de la memòria veus, imatges, escenes... tot un món imaginari que s'anava barrejant amb les remembrances del món real (el Poble Nou) pel qual havia caminat més d'una vegada, ara per anar al cinema (a L'Aliança), adés per visitar uns amics, que vivien a la Rambla, o passar-hi una revetlla de Sant Joan, al seu terrat il·luminat amb tot de bombetes de colors, menjant coca, remullada amb xampany... És curiós el poder d'evocació que pot tenir una escena ben descrita d'algun indret que el lector coneix! Us haig de donar, doncs, doblement les gràcies: pel llibre en si i pel gaudi espiritual que m'heu brindat, sense saber-ho, per mitja d'ell.

Ara, abusant de la vostra generositat, us podria demanar un exemplar de les vostres traduccions de poetes francesos, que, si no vaig errat, us va publicar la Selecta?

Esperant que els déus ens siguin propicis en la nova etapa que fins ara, segons que sembla, sols s'ha iniciat sobre el paper, amb més faralla que no pas amb concreció de fets, amb l'euforia sincera i potser una mica ingenua dels benintencionats patriotes de cor i el joc brut dels polítics que només atenen llurs ansies personals de figuració i de benefici propi, rebeu l'admiració d'aquest vostre fidel lector i amic amb una abraçada

Jordi Arbones